

Full diocesà

23 d'abril del 2023

p5 —Bisbe Romà: que cessin les diferències ideològiques en l'Església

p7 —Els bisbes catalans davant la polèmica del gag de TV3 sobre la Virgen del Rocío



**COLÒNIES
AVENTURA'T**

10 ANYS!

Estem de celebració!!!



Delegació de joves
BISBAT DE VIC

«Queda't amb nosaltres que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar»

Diumenge III de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Homes de Judea i tots els qui viviu a Jerusalem: Escolteu bé i sapiguen això que us dic: Jesús de Natzaret era un home que Déu acredità davant vostre obrant entre vosaltres, per mà d'ell, miracles, prodigis, i senyals. Tots ho sabeu prou. Doncs bé: d'acord amb la decisió que Déu havia pres i coneixia per endavant, Jesús de Natzaret va ser traït, i vosaltres el vau matar fent-lo clavar a la creu per uns homes sense llei. Però Déu l'ha ressuscitat i l'ha alliberat dels llaços de la mort, que de cap manera no podia retenir-lo captiu. Perquè David, referint-se a ell, deia: "Sempre tinc present el Senyor; amb ell a la dreta, mai no cauré. El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, fins el meu cos reposa confiat: no abandonareu la meua vida enmig dels morts, ni deixareu que es corrompi el qui us estima. M'ensenyareu el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència." [...].

(2,14.22b-33)

Salm responsorial

Ensenyeu-me, Senyor, el camí que duu a la vida.

[15]

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats: Vosaltres invoqueu com a Pare aquell que judica cadascú segons les seves obres, sense fer distincions. Per tant vetlleu sobre la vostra conducta durant l'estada en aquest món. Penseu que heu estat rescatats de la manera absurda de viure que havíeu heretat dels vostres pares, no pagant un preu que pot perdre valor, com serien la plata o l'or, sinó amb una sang preciosa, la de Crist, sacrificat com un anyell sense tara ni defecte. Abans de crear el món, Déu havia decidit el seu destí, i ara, a la fi dels temps, l'ha manifestat per a vosaltres, els qui, per ell, heu cregut en Déu, que l'ha ressuscitat d'entre els morts i l'ha glorificat. Per això teniu posada en Déu la fe i l'esperança.

(1,17-21)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Aquell mateix diumenge, dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emmaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin. Ell els preguntà: «De què discutiu entre vosaltres tot caminant?» Ells s'aturaren amb un posat trist, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ets l'únic que no saps el que hi ha passat?» Els preguntà: «Què?» Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas.» [...].

(24,13-35)

«Jesús entrà per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava»

Invisiblement visible

Carles Riera i Fonts, pvre.

Fins que Jesús no els obrí els ulls —en la benedicció i fracció del pa—, els deixebles no el reconegueren. En el relat d'Emaús, el Ressuscitat desapareix de la vista tan bon punt es fa present en el sagrament. Aquells deixebles passen de veure'l sense conèixer-lo a conèixer-lo sense veure'l. Prevé la seva manifesta presència i els deixa un memorial d'ell mateix.

De fet, el passatge bíblic dels deixebles d'Emaús conté, ben delimitades, les dues parts de l'eucaristia: la litúrgia de la Paraula i la litúrgia del Sagrament. Primer el Mestre els instrueix proclamant-los fragments dels llibres sagrats («Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escriptures que es referien a ell»). Després ve l'àpat del pa de vida («Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava»).

Jesús viatja hospitalàriament, si bé d'incògnit, en les persones amb qui coincidim caminant per la vida, sobretot amb les qui ho fan contrariades pel dolor o per la tristesa. En el nostre particular itinerari cap a Emaús, sabem que Jesús fa camí amb nosaltres, ni que no encertem a reconèixer-lo prop nostre. Necessitem els ulls de la fe. Quan traginem l'angoixa o la desolació, Jesús no ens deixa sols: enmig del nostre accidentat paisatge és portador d'un missatge de vida. En Jesús, Déu participa de la nostra història. Deia el filòsof i matemàtic Blaise Pascal: «No es tracta de demostrar l'existència de Déu, sinó de reconèixer la seva presència.»

Amb les aparicions de després de Pasqua, l'Invisible es fa visible, i ensenya la veritat de la seva resurrecció.



La imatge



El cas de dos deixebles de Jesús, un d'ells Cleofàs, que marxen a una casa de pagès; abandonen el grup, desenganyats després dels fets de la Passió i la Mort del Senyor.

Pel camí troben el Ressuscitat i amb ell continuaran plegats bo i resseguint l'Escriptura; arribat el capvespre, seuen amb ell a taula i el reconeixen vivent quan parteix el Pa. Tornen al grup dels deixebles.

[El sopar d'Emaús \(1638\). Rubens](#)



Agenda

Lit. hores: Setmana III

24 dilluns

La conversió de Sant Agustí
—Sant Pere Ermengol, mercedari mr.
Ap 12,10-12a/Salm 33/1 Jo 5,1-5/
Jo 15,1-8

25 dimarts

—Sant Marc, evangelista
1 Pe 5,5b-14/Salm 88/Mc 16,15-20

26 dimecres

La Mare de Déu del Bon Consell
—Sant Isidor de Sevilla, bisbe i dr.
—Sts. Clet I (o Anaclet) i Marcellí, papes mrs.
1C 1,1-10/Salm 118/Mt 5,13-16

27 dijous

La Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya
Ac 1,12-14/Salm 86/Ef 1,3-6.11-12/
Lc 1,39-56

28 divendres

—Sant Pere Chanel, prev. mr.
—Sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.
Ac 9,1-20/Salm 116/Jo 6,52-59

29 dissabte

La Mare de Déu del Diví Pastor
—Santa Caterina de Siena, vg. i dra.
—Sant Robert, abat.
1Jo 1,5-2,2/Salm 33/Mt 11,25-30

30 Diumenge IV de Pasqua/cicle A

Diumenge del Bon Pastor.
Jornada Mundial de pregària per les vocacions
Jornada de les vocacions nadiues
—Sant Pius V, papa
—Sant Josep Benet Cottolengo, fund.
Ac 2,14a.36-41/Salm 22/1Pe 2,20b-25/Jo 10,1-10

Vine a l'«Aventura't» en el seu 10è aniversari!

Les colònies d'estiu de la Delegació de Joves fan deu anys i es prepara una edició ben especial per als dies 3-9 de juliol vinents.



Per inscripcions a:



Mail: joves@bisbatvic.org
T 93 883 26 55
M 609 323 374

Les colònies «Aventura't» ja han obert les inscripcions. Aquest any amb especial il·lusió, amb motiu de la celebració del seu desè aniversari. A totes les activitats que s'organitzen normalment, se n'hi afegiran algunes d'especials per a fer més memorable aquesta setmana d'estiu.

Enguany repetim casa de colònies al Moianès, una casa que té tot el necessari per a fruit de l'estiu, natura, espais de joc i, és clar, piscina per a refrescar-se!

COLÒNIES «AVENTURA'T»

Què són?

«Aventura't» són unes colònies per a infants i joves de 7 a 12 anys i de 13 a 16. Durant una setmana s'ofereix un entorn a la natura on gaudir de l'estiu. A través de jocs, excursions, dinàmiques, piscina, activitats, esports i diàleg, procurem que aquests infants i joves experimentin l'alegria de compartir uns dies joiosos, celebrant el do de la vida i l'amor de Déu.

Quan són?

Del 3 al 9 de juliol d'aquest any, a la Casa de colònies Mas Saiol – Moia. La sortida serà el dilluns, dia 3, en autocar i s'acabaran el diumenge, dia 9, amb una jornada festiva familiar.

Com inscriure-s'hi?

Es pot fer a través del formulari del QR d'aquesta pàgina; enviant un correu electrònic a joves@bisbatvic.org o bé telefonant al 93 883 26 55 o al 609 323 374.

Quin cost tenen?

L'import per a tota la setmana és de 175€. Hi ha descomptes per a germans i altres ajudes per a famílies que ho necessitin (consulteu-ho). No ets pots perdre les colònies «Aventura't» d'enguany! Seran èpiques!



«Les divisions ideològiques intraeclesials haurien de ser cosa de temps passats»

Celebrada la Missa Crismal i la Jornada Sacerdotal de Dimarts Sant



El propassat dimarts de Setmana Santa el clergat diocesà es va reunir a la catedral per celebrar la Missa Crismal i per compartir un àpat al Seminari. És una jornada significativa, en què es fa un homenatge especial a qui celebra un aniversari. En aquesta ocasió només va ser el P. Joan Soler i Felip, de la comunitat claretiana de Vic. L'any 1973, segons va comentar el bisbe, no hi hagué ordenacions a la nostra diòcesi.

Destaquem alguns fragments de l'homilia episcopal:

«Vull agrair, una vegada més, estimats germans preveres, la vostra dedicació al servei del poble que teniu encomanat. No són pas temps fàcils, els que ens pertoca d'afrontar —ho diem manta vegada. Però, mirant-ho bé, no ho

han estat mai, de planers, els temps; cada generació té els seus desafiaments. Vosaltres, en les dificultats quotidianes, lluiteu per millor estimar i servir, malgrat l'escassetat dels fruits apostòlics. Llevar-se cada matí, amb il·lusió renovada, per treballar a la vinya del Senyor, és la vostra resposta al repte des d'un cor que desitja estimar més i més Crist i, en ell, tots els germans. Gràcies per ser en les messes de l'amo dels sembrats, en els vostres camps pastorals i apostòlics.»

«Per la gran riquesa que ens ha fet el nostre camí sinodal en la comunió de l'Església, no podem deixar perdre la dinàmica que hem experimentat. Tenim el repte d'assumir la sinodalitat com a manera de treballar pastoralment. Penso que és hora de dir-nos mútuament que ja n'hi ha prou de les divisions ideològiques que se'ns han colat en la nostra pastoral i en el servei de les comunitats. Estem en un canvi de paradigma, no en una època de canvis, sinó en un canvi d'època. Les divisions ideològiques intraeclesials haurien de ser cosa de temps passats. Discutíem, perquè pensàvem que teníem molt, quan de fet el que passava era que anàvem perdent; això sí, a poc a poc, com l'hemorroïsa de l'evangeli (cf. Mt 9,18). Per això, com ella necessitem la humilitat de tocar la borla del mantell de Jesús, des de sota, per a guarir-nos de l'hemorràgia de les divisions (cf. Mt 9,21). Ara són temps d'unir forces, de compartir, d'escoltar-nos mútuament, de cercar, caminant junts, la voluntat de Déu en el discerniment eclesial. Ens hem de posar tots, començant per mi mateix, a l'escolta de la Paraula i dels germans per veure què demana el Senyor a cada un de nosaltres i a les nostres parròquies i comunitats. L'horitzó de la missió ha de ser la nostra prioritat. Per a aconseguir-ho necessitem redescobrir-nos més i més creients i lluitar per ser creïbles, amb la gràcia de Déu, enmig del nostre món. No pas per a viure en la tranquil·litat, sinó en la santa inquietud dels qui senten la urgència de dur l'Evangeli al cor de tantes i tantes persones que no coneixen Crist ni viuen en la comunió de l'Església catòlica. L'Església viu per a evangelitzar: aquesta és la nostra tasca ineludible, d'avui i de sempre, i nosaltres, en aquest tombant de la història, volem estar a l'alçada del que l'Esperit ens demana.»

Un senzill gest en la teva declaració de la renda per ajudar a qui més ho necessita

Marca les caselles de l'Església Catòlica i Fins Socials en la declaració de la renda!



Fa anys que treballem per recordar als declarants la possibilitat que els ofereix la Declaració de la Renda de multiplicar per dos la seva solidaritat a Càritas, mitjançant la campanya «No costa res ajudar per dos».

Així hom convida els contribuents a marcar de manera conjunta la X a les dues caselles solidàries de l'Assignació Tributària: la destinada a l'Església Catòlica i la d'Activitats d'Interès Social. Amb aquest senzill gest, que no suposa cap cost afegit en l'import final de la declaració, cada ciutadà pot duplicar la solidaritat amb les persones més vulnerables.

Molts contribuents desconeixen que tenen la possibilitat de marcar conjuntament les dues caselles de l'Assignació Tributària, tant si és a ingressar com a tornar. Aquest any us animem a marcar les dues caselles de la declaració. No costa gens ajudar per dos. Càritas rep fons de l'import aportat pels declarants a través de les dues opcions que ofereix l'Agència Tributària.

Com a entitat del tercer sector d'acció social, són molts els projectes socials de Càritas per a persones en dificultat social que reben fons a través de la casella de Fins Socials. Alhora, com a confederació de les entitats d'acció caritativa i social de l'Església Catòlica a Espanya, Càritas rep també suport financer tant de la Conferència Episcopal Espanyola com de cadascuna de les setanta diòcesis de l'Estat, part del qual procedeix precisament de les aportacions de l'IRPF procedents de la casella destinada a l'Església Catòlica.

La campanya de «Xtants»

Darrere de cada «X» hi ha una història, tantes com persones —amb les seves angoixes, anhels i il·lusions— que necessiten suport. La campanya «Xtants» d'enguany presenta cinc d'aquestes persones que van trobar en l'Església Catòlica el suport que necessitaven en un moment de dificultat. Fruit d'aquest agraïment, obren el seu cor i contenen la seva història.

Les claus de la campanya:

1. Marcar la «X» de l'Església és una decisió lliure que no perjudica ningú i que no té cap cost, perquè ni et cobren més ni et tornen menys.
2. Es poden marcar simultàniament les caselles de l'Església catòlica i les d'altres finalitats socials.
3. És de les poques coses que podem decidir sobre els nostres impostos. És a dir, si la deixem en blanc, és l'Estat qui decideix per nosaltres sobre aquesta petita quantitat. Convidem a no deixar les caselles en blanc.
4. Cada any es pot saber, a través de la **Memoria Anual d'Activitats**, a què dedica l'Església els seus recursos.

La televisió pública ha de respectar els sentiments dels creients

Davant el gag-entrevista dedicat a la Virgen del Rocío a TV3



Degut al gag-entrevista dedicat a la Virgen del Rocío en el programa «Està passant» emès per TV3, els bisbes de Catalunya han manifestat en una nota el seu rebuig davant una paròdia que fereix la sensibilitat de moltes persones i particularment la de tots els creients que, sota aquesta advocació de la Verge Maria, guarden la seva fe i les seves tradicions religioses.

La televisió pública ha de respectar tota creença, mantenint la neutralitat religiosa que li pertoca i respectant els sentiments dels creients, no ferint amb aquest tipus de gags que ultrapassen el sentit de l'humor i fereixen la dignitat de la fe de tantes persones.

Des de Montserrat: no oblidem els drets de l'Església

Des de Montserrat, el P. Bernat Juliol, en un editorial a *Serra d'Or*, escriu: «La fe representa una dimensió privada del creient que no pot quedar a la intempèrie del

primer que passi pel davant. És aquest àmbit que ha de quedar protegit de la burla i de l'humor públic. La fe té un nucli que afecta l'ésser i la identitat de les persones. Fer-ne burla implica riure's no de la fe, sinó d'aquells que tenen fe. I, això, una societat moderna no ho hauria de tolerar. Que una part de la societat tingui dret a riure a costa d'una altra per les seves creences no és just i no s'hauria de permetre. L'Església viu en el món i actua també en un estat democràtic. Això implica uns deures, sí, però també uns drets, dels quals molt sovint ens oblidem.»

Llisterri: s'està criminalitzant un col·lectiu

Jordi Llisterri, des de *Catalunya religió* afirma que «com que és un criteri subjectiu, finalment els límits de l'humor els posa cadascú segons la seva cosmovisió. Si les creences ja no formen part d'allò que és "sagrat", sinó que són una opinió més, se'n pot fer humor sense que el qui el faci entengui per què pot ferir profundament. Per això, ara ja no es fan bromes sobre homosexuals, dones, discapacitats o gitanos. Perquè ja no fan gràcia? No. Perquè encertadament s'ha convingut que és un tema "sagrat" i que fer-ne broma pot ofendre aquests col·lectius, encara que alhora diguem que la llibertat d'expressió no té límits. En canvi, fer broma sobre les creences encara no es considera condemnable. Si no es comprèn per què una visió del món on la devoció a una Mare de Déu o les creences puguin ser un element central de la vida, tampoc no es comprèn que determinades bromes sobrepassin els límits de l'humor».

En les respostes del programa de TV3 a la nota dels bisbes, Toni Soler i Jair Domínguez feien referència a la pederàstia. A això s'hi refereix Llisterri quan diu: «Sap greu que per a respondre a un tema opinable sobre els límits de l'humor, s'hagi de recórrer a un tòpic que mitjans públics no han deixat d'utilitzar els darrers anys en els espais d'entreteniment; que cada vegada que apareix la referència a l'Església, a un capellà o a una escola cristiana s'hagi de fer el hi hi hi!, ha ha ha! ximple insinuant la seva vinculació amb la pedofília. Aquí el debat ja no és sobre el bon o mal gust i els límits de l'humor. Aquí s'està criminalitzant sistemàticament un col·lectiu. I d'aquesta criminalització sistemàtica n'he vist poques queixes.»



Sant Jordi i el futur d'un poble

Romà Casanova, bisbe de Vic



La diada de Sant Jordi, patró de Catalunya, sempre té una atmosfera especial. Entorn del llibre i la rosa es viu una xarxa de relacions interpersonals que fan que aquest dia sigui característic. El patronatge de sant Jordi sobre els catalans ens aporta una estima al nostre passat com a poble i, al mateix temps, ens aboca al desig de construir aquest «nosaltres» com a poble.

Afrontar la manca de natalitat a Catalunya és una necessitat per al present i l'esdevenidor.

La imatge del cavaller en lluita amb el drac, amb la qual representem el nostre patró principal, recorda la lluita contra el mal; lluita, aquesta, sempre necessària per a tothom. Cada poble ha de vetllar per defensar el que li és propi, el que el mena a viure en veritat i justícia. De fet, sant Jordi, segons la tradició, va ser un soldat. La seva lluita principal, però, fou la confessió de Crist davant l'emperador Dioclecià. Ell va defensar la seva llibertat religiosa enfront del poder que volia imposar el seu pensament únic. Sant Jordi és, per damunt de tot, un màrtir de Crist.

Parlant de lluita, penso que és de gran urgència tenir en compte un altre aspecte que ens recorda l'etimologia del nom «Jordi», en grec *Geórgios*, format per *ge* (terra) i *ér-gon* (treball): «aquell que treballa la terra». És primordial, doncs, conrear la terra, en el sentit de treballar en el que és fonamental per a un país, tant per al seu present com per al seu futur.

Una realitat fonamental en un país és la vida humana. Tot el que sigui defensa de les persones, en tots els moments de la seva existència, des del si de la mare fins al llit de



Sant Jordi i el drac, de Montserrat Gudiol

l'agonia, és de cabdal importància. Un país manifesta la seva grandesa en la cura de les persones, especialment quan són necessitoses d'atenció, per la pobresa, la feblesa, la malaltia, la discapacitat. Juntament amb aquest aspecte, no podem oblidar la família com a santuari de l'amor i la vida. El futur d'un poble no depèn solament de les seves institucions i progrés; per al demà són imprescindibles els fills, les noves generacions. Afrontar la manca de natalitat a Catalunya és una necessitat per al present i l'esdevenidor. No cal dir que el pensament dominant, basat en el materialisme i l'hedonisme, que fomenta un individualisme a ultrança, no ajuda gens davant aquesta urgència. Qui no sigui capaç de mirar més enllà del seu ego no podrà mai tenir la mirada del «nosaltres», que és fonamental per al futur. Els fills en el present són un futur al davant. Perquè Catalunya tingui un futur obert al davant, els catalans han de ser generosament fecunds en el seu amor.

